

Rather they did not judge capital cases אלא שלא דנו דיני נפשות -

Overview

The סנהדרין concluded that forty years before the ביהמ"ק was destroyed, the גמרא (who were then exiled from the ביהמ"ק) did not judge capital cases. attempts תוספות to find a source for this conduct.

תוספות asks:

תימה דוקמת ועלית אל המקום¹ דדרשינן מיניה (סנהדרין יד, ב פז, א) מלמד שהמקום גורם² -
It is astounding! for the פסוק of המקום (and you shall arise and go up to the place), from which we expound; this פסוק teaches that the place causes; this פסוק -

לא כתיב אלא בזקן ממרא ובזקן ממרא³ גופיה לא כתיב אלא בהמראתו -
Is not written generally for all cases, but rather only for a זקן ממרא, and even by זקן ממרא it is only written regarding his rebellion, which means -
שצריך שימרה עליהם במקומן אבל לדונו יכול אף על פי שאין בית דין הגדול בלשכת הגזית⁴ -
That it is necessary that the זקן ממרא rebel against the סנהדרין in their place, but regarding judging him, the סנהדרין can judge him even if the הגדול (the סנהדרין) is not in the לשכת הגזית -

anticipates (and rejects) a possible solution to his question:

ואין נראה לומר דבעינן שיהיו במקומן בשעת עבירה⁵ כמו בזקן ממרא -
And it does not seem correct to say that the פסוק 'אל המקום' teaches that we require that the סנהדרין be in its proper place at the time of the transgression, as it is by a זקן ממרא that the transgression took place while the סנהדרין was in the לשכת הגזית -

¹ פי' יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדיו ובין נגע לנגע דברי ריבית בשעריה וקמת' reads דברים (שופטים) יז, ח in פסוק # (see footnote # 3) זקן ממרא with the punishment for a זקן ממרא. The source concludes (פסוק יב) וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְדוֹדוֹ לְבָלְתִּי שָׁמַע אֶל הַכֹּהֵן הַעֲמִיד לִשְׁרֵת שָׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבְעֶרְתָּ הָרֶע מִיִּשְׂרָאֵל (3)

² Since the פסוק of זקן ממרא states 'אל המקום' that means that a זקן ממרא cannot be punished unless he rebels in the המקום; the place where the סנהדרין sits in judgement, namely in the לשכת הגזית (see footnote # 4) of the ביהמ"ק.

³ זקן ממרא means a rebellious elder; one who does not follow the ruling of the סנהדרין and rules differently.

⁴ סנהדרין (the office of hewn stones) was a room immediately adjacent to the עזרה. That is where the סנהדרין would meet. The question is why was there no דיני נפשות being judged after the סנהדרין left the ביהמ"ק. The source cannot be from the פסוק of המקום, for that rule applies only to a זקן ממרא, and only to his rebellion (that it must take place in the לשכת הגזית) but the סנהדרין can judge and punish him even if they are not in the לשכת הגזית.

⁵ The source is suggesting that just as by a זקן ממרא he must do the transgression in the 'place', meaning that when the זקן ממרא transgressed, the סנהדרין was in its 'place', so too any other offense that the סנהדרין has to judge, the transgression must be done while the סנהדרין is in its 'place'. Since the סנהדרין was no longer in its place it can no longer pass judgement on these cases.

rejects this proposed solution:

דהא בזקן ממרא לא על המראתו לבד מיחייב אלא עד שיחזור לעירו ועשה כהוראתו⁶ -
For the זקן ממרא is not liable only for his rebellion, but rather he is not liable,
until he returns to his city and does like his ruling (against the סנהדרין) -

ואהא לא כתיב מקום -

And regarding this part of his transgression it does not say 'place'.

offers another rebuttal to the suggested answer:

ועוד דלא מצינו בשום מקום שהיו בודקין אם היו בית דין בלשכת הגזית בשעת עבירה אם לאו :

בי"ד **And additionally, we do not find anywhere that they would check if the**
was in the לשכת הגזית when the transgression took place.⁷ here does not
answer his question.⁸

Summary

There is seemingly no requirement for the סנהדרין to be in the לשכת הגזית in order to try (capital) cases. There is no requirement that the סנהדרין be in the לשכת הגזית when the transgression is done.

Thinking it over

We could disprove the suggestion that the סנהדרין must be in the לשכת הגזית during the transgression for if indeed it is a requirement, then every התראה for a transgression would be a התראת ספק, since we do not know at this time whether the סנהדרין is in the לשכת הגזית and a התראת ספק is שמה התראה!

⁶ There are two stages after which the זקן ממרא can be punished; first he has to dispute the סנהדרין in the לשכת הגזית, and then go back to his city and act according to his ruling. Regarding this second stage there is no requirement of המקום, so we see that the transgression may take place even if the סנהדרין are not in the לשכת הגזית. This proves that transgressions need not be performed when the סנהדרין is in the לשכת הגזית in order for the סנהדרין to rule on them.

⁷ If there is a requirement that the סנהדרין be in the לשכת הגזית during the transgression, when the accused is brought to בי"ד, we should inquire whether the סנהדרין was in the לשכת הגזית at the time of the transgression (so we can punish him) or not (so he is exempt from punishment). However we do not inquire; proving that it is irrelevant.

⁸ See Tosfos who writes, "ב ד"ה מלמד, כל שופטים תתן לך בכל, who writes, "ב ד"ה מלמד, כל שופטים תתן לך בכל, שערך לשפוט דיני נפשות נסתלקו הם בטלו כל דיני נפשות.